

La Sagrera

Montornès del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: 08170 - Montornès del Vallès

Coordenades:

Latitud: 41.54034
Longitud: 2.26786
UTM Est (X): 438931
UTM Nord (Y): 4599002

Classificació

Número de fitxa 08136-126
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Antic Romà Medieval Modern Contemporani
Estat de conservació Regular
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 33102DF3999S

Fitxes associades:

[Nucli antic](#)

[Carrer de la Sagrera - carrer Céllecs](#)

Autoria de la fitxa KuanUm - Juana María Huélamo Gabaldón./ OPC Diputació de Barcelona

Data de registre de la fitxa: dt., 15/03/2005 - 01:00

Descripció

Encara que no es cita expressament la Sagrera dins la Carta Arqueològica de la Generalitat de Catalunya és evident que si ens trobem davant d'una sagrera, de la que fins hi tot, ens ha pervingut el nom, tractant-se d'una zona d'expectativa arqueològica important, ja que en ella es realitzaven les operacions d'emmagatzematge i de fossar col·lectius. D'altra banda recordar que tal com indica Bacaria (1983), en fer-se obres és habitual la localització de restes romanes indefinides que Josep Estrada va documentar, encara que mai s'ha exhumat cap estructura.

Història

La Sagrera era la zona de protecció al voltant de l'església on s'enterraven els difunts i es conservaven els aliments i estris de la comunitat, ja que no podia ser profanada per la treva de Deu. El poble antic de Montornès s'esten sobre un petit tossal que no presenta cap defensa específica de la resta del seu entorn. Es formà a partir de l'església de Sant Sadurní i la seva sagrera des del segle XI-XII. El terme, juntament amb el de Vallromanes i el de Vilanova (segregats el segle XX) formaven la jurisdicció del castell de Montornès. En origen el poble fou nomenat Palau d'Ametlla però el segle XIV, concretament el 1342, va canviar el nom pel dels propietaris del castell: els Montornès. L'església va tenir nombroses reparacions en els segles XVI i XVII. Al segle XIX es va iniciar el creixement del nucli urbà.

Bibliografia

GUIDI, J.J. (2012). Montornès del Vallès. Territori i poblament de l'Antiguitat a l'Edat Mitjana. Premi Montornès de recerca històrica, núm. 6. Ajuntament de Montornès. IPAC (2005) Inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, Generalitat de Catalunya, Fitxes mecanografiades. Alcaide, M.; Gené, M. ; Guanyabens, N. (2009). Montornès a la vista. Elements per a la descoberta del patrimoni cultural i natural de Montornès del Vallès. Ajuntament de de Montornès del Vallès. BACARÍA, A. (1983) "Nucli urbà", Inventari del Patrimoni Arqueològic, revisada per S. Gili, M. Tenas i Ll. Vila (1992), Generalitat de Catalunya. BACARIA, A.; GARCIA, Ll.; PARDO, J.(inèdit) Inventari del Patrimoni Arqueològic del Vallès Oriental, Generalitat de Catalunya, 1984 ESTRADA I GARRIGA, Josep (1955) Síntesis arqueològica de Granollers y sus alrededores, Granollers. ESTRADA I GARRIGA, Josep; VILLARONGA, Leandre (1967) La monetal y el hallazgo de Cánoves (Barcelona), Barcelona, Separata de la revista Ampurias, Vol. XXVIII, Instituto de Prehistoria y Arqueologia, Diputación de Barcelona. ESTRADA GARRIGA, Josep (1969) Vias y poblamiento en el territorio del Area Metropolitana de Barcelona, (Cuaderno de edición limitada para uso interno). Comisión de Urbanismo de Barcelona, Barcelona, Ajuntament de Barcelona.

